

Fragment de l'entrevista a l'Associació realitzada el 2020

L'origen de tot és l'any 1997 quan la Pilar Mora, que després seria presidenta de l'Associació, va saber que un senyor havia presentat unes signatures al Congrés dels Diputats perquè els homes poguessin cobrar la viduïtat. La Pilar va pensar que si un senyor ho havia aconseguit en tan poc temps, nosaltres també ho podríem aconseguir, ja que les vídues cobràvem molt poc, un 45% de la pensió. Ens vam reunir unes quantes dones i vam decidir recollir signatures per reclamar el 100% de la viduïtat, però el procediment costava molts diners i nosaltres no en teníem. Vam demanar un préstec al banc i no ens el van concedir. L'alternativa que teníem era que fos el poble qui ho demanés, perquè aquesta era la via més econòmica. Durant tres anys, vam estar demanant signatures per tots els llocs de l'Estat Espanyol on anàvem! Ens vam implicar moltíssim! Finalment, amb la col·laboració de molta gent, vam aconseguir 730.000 signatures.

Era l'any 2000 i faltaven pocs mesos per anar a Madrid. Va ser aleshores quan vam decidir constituir l'Associació Ciutadana pels Drets de les Dones. Ja ho teníem tot a punt. Vam organitzar tres autocars per anar al Congrés dels Diputats: un que sortia de Barcelona (que portava les signatures), un de Tarragona i un de Bilbao. Quan quedaven molt pocs dies per marxar, ens van anul·lar l'autocar de Barcelona, però per sort en vam aconseguir un altre al darrer moment! Vam omplir els autocars amb les coneixences que havíem fet mentre demanàvem les signatures i moltes no ens coneixíem entre nosaltres.

En el viatge no tot van ser flors i violes. Mentre esmorzàvem abans d'arribar a Madrid, ens vam trobar la Guàrdia Civil. Els hi vam dir que no sabíem com arribar i ells es van oferir a escortar-nos fins al Congrés. Amb tota la innocència nosaltres vam acceptar. Però quan érem al carrer d'abans del Congrés, la Guàrdia Civil va aturar l'autocar i ens van dir que només podien baixar les cinc persones que tenien apuntades. A tota la resta, no ens van deixar sortir! Ens van tenir retingudes més de dues hores dins l'autocar!

El cert és que hi havia polítics interessats a apropiari-se de l'entrega de signatures, però nosaltres no ho vam permetre. Finalment, vam entregar les signatures el 25 d'octubre del 2000, però al cap d'uns mesos ens van

contestar dient que ho havien arxivat. No havia servit de res. A partir d'aquí vam decidir protestar.

La primera manifestació va ser l'abril de 2001. Vam sortir de la Plaça Urquinaona de Barcelona i devíem ser unes cinc-centes persones. No sabíem com s'organitzava una manifestació, no teníem micròfon per llegir el manifest, però teníem molt clar que havíem de protestar! A partir d'aquesta manifestació, el 25 de cada mes ja ens vam començar a trobar a plaça Sant Jaume. Dinou anys més tard, encara ho continuem fent! Al principi la manifestació recorria el centre de Barcelona fins a Pla de Palau, però els últims cinc anys, ja no ens movem de la plaça, només fem una concentració perquè ens hem fet molt grans i ja no podem caminar tant.